

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Tillæg til Pensionslov af 5te Januar 1851.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4,361).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Alberti): Da der allerede er gaaet nogen Tid, siden jeg fremlagde Lovforslaget, vil jeg tillade mig at tilbagefalde i det ærede Things Grundring, at allerede ved Pensionsloven er der tillagt Embedsmænd under Rigsdagen Pension, og at Grunden til, at Statsrevisorerne ikke hidtil have erholdt Pension er den, at der i Pensionslovens § 1 findes indført som en Undtagelse fra Adkomst til Pension, at de Embedsmænd, hvis Tid indskrænker sig til en Valgtid, ikke ere pensionsberettigede. Endvidere tillader jeg mig som en Grund til at afvige fra denne Undtagelse med Hensyn til Statsrevisorerne at paaberaabe, at de 30 Aar, som nu ere forløbne, siden Statsrevisionen indstiftedes, have vist, at visse Mænd kunne tilbringe en meget lang Embedstid som Statsrevisorer, og at der selvsig kunde skjønnes at være Grund til nu at votere en Pensionslov for dem. Den højeste Lønning, en Statsrevisor kan faae efter den nu bestaaende Lov, er 2,400 Kr. om Aaret og dertil 400 Kr. i Kontorholdsogdijjværelse; der er nemlig tillagt Statsrevisorerne i det Hele 1,600 Kr. til Kontorhold, og dette Beløb, bÅt mellem de 4, giver 400 Kr. til hver Paa Grund af det særegne Forhold, at Statsrevisorerne vælges Aar for Aar, vilde det være urigtigt at fastsætte en Pensionsret for en Statsrevisor, som kun havde været valgt i nogle faa Aar. Derfor gaar mit Forslag ud paa, at ingen Statsrevisor skal kunne faae Pension, medmindre han har fungeret som Statsrevisor i 12 Aar. Efter Pensionsloven kan den Embedsmænd, som har været ansat i 12 Aar med kongelig Udnævnelse eller i en Stilling, som ellers giver Pensionsret, faae $\frac{5}{10}$ af det aarlige Gjennemsnitsbeløb af hans Gage i de sidste 5 Aar. Altsaa foreslaar jeg, at Statsrevisorernes Pensionsret først skal begynde med en Virksomhed af 12 Aar og da være $\frac{5}{10}$ af hans Lønning; men paa den anden Side har jeg troet, at en meget lang Virksomhed som Statsrevisor kunde berettigede ham til at faae den hele Løn som Pension. Derfor

staar der i mit Forslag, at en Statsrevisor, som har været i denne Stilling i 24 Aar, skulde erholde som Pension den ham tillagte fulde Indtægt. Jeg beder endvidere bemærket en særegen Skærpe for Afgangen til Pensionsretten, som jeg har indført i Lovforslaget, nemlig at en Statsrevisor ikke kan faae Pension, før han har fyldt sit 65de Aar. En saadan Bestemmelse er jo noget Extraordinært og vil jo rimeligvis føre til, at meget faa Statsrevisorer ville opnaa Pension, selv om de maatte have været i denne Stilling i 12 Aar. Jeg tror derfor med Føje at kunne sige, at, hvis man vil lægge mit Forslag ved Siden af den almindelige Pensionslov, vil man finde, at Afgangen til Pension for Statsrevisorer bliver meget strengere end for Embedsmænd i Almindelighed. Endvidere er der en anden Skærpe i mit Forslag i Sammenligning med Pensionsloven. I Pensionsloven staar der nemlig i § 7 nævnt forskellige Tilfælde, som medføre, at Pensionisten fortaber sin Pension; saaledes staar der ogsaa, at en Embedsmænd, som er gaaet over til at blive Pensionist, fortaber sin Pension, naar han igjen ansættes med Gage, fortaber Pensionen helt, hvis hans Gage er ligesaa stor som Pensionen, eller fortaber Pensionen forholdsvis, hvis Gagen er mindre end Pensionen. Men dertil er føjet i mit Forslag, at til Nr. 1 i Pensionslovens § 7 skal ogsaa regnes det Tilfælde, at Pensionisten allerede ved sin Afgang som Statsrevisor har en saadan Ansættelse som den, der omhandles i Nr. 1. Forøvrigt gaar mit Forslag ud paa, at Pensionslovens § 7, som bestemmer, i hvilke Tilfælde Pension fortabes, ogsaa skal anvendes paa Statsrevisorer, som altsaa i denne Henseende blive stillede ens med andre Embedsmænd. Endvidere gaar mit Forslag ud paa, at Pensionslovens §§ 8 og 9 skulle anvendes. § 8 i Pensionsloven bestemmer, at Enken efter en Pensionist ogsaa er pensionsberettiget og navnlig er berettiget til at faae $\frac{1}{3}$ af Mandens Gage. Den samme Bestemmelse har jeg tilladt mig at indsette i mit Forslag. Endvidere har jeg optaget i Forslaget Pensionslovens § 11, som fastsætter, under hvilke Vilkaar Enkepension skal opføre. Af disse Bestemmelser vil altsaa flyde, at, desom mit Forslag faar Lovskraft, saa faae Statsrevisorernes Enker samme Afgang til Pension, som Embedsmænds eller pensionerede Embedsmænds Enker have. Endvidere har jeg bemærket i Lovforslaget, at Pensionslovens § 13 ogsaa skal komme til Anvendelse paa Statsrevisorerne. Denne § 13 gaar ud paa, at Børn af pensionsberettigede Embedsmænd i visse Tilfælde skulle kunne faae Understøttelse af Statskassen. Endelig har jeg henvist til Anvendelse af § 14 i